

Cronica Vesela

FĂRIMĂTURI

38 grade la umbră.

De ce, la noi, pe timp de vară,
Văzduhul parcă e defoc?
Pesemne că s'a strîns afară
Căldura toată 'n astă țară,
Și d'aia 'n inimi nu-i deloc!

Bilciul Moșilor

Trei cîrduri, derbedei gălăgioși
Cu fel de fel de muzici,—cor temut
Chiar de timpanul unui surdo-mut...
Vrei liniște, poete? Du-te 'n Moși.

Din rînced untdelemn dela gogoși
Se 'mprăștie-un parfum nesuferit,
Și prafu-i gros să-l tai cu un cuțit...
Ce aer sănătos respiri la Moși!

De haină punga dacă n-o să-ți coși,
Și ceasu 'n ghete de nu ți-l pitești,
Eu nu puiu gir c'o să le mai găsești....
Doar lume bună vezi în bilciu la Moși!

Aceleași „panorame“ pe strămoși
I-au desfătat, iar azi tot alea sînt...
Ah, nu-i distracție p'acest pămînt
Cu haz ca panoramele din Moși!

Turcoacele atrag pe curioși
 Cu danțuri autentice turcești....
 Ovreicile din Calea Văcărești
 Fac bine pe „turcoacele“ la Moși!

La cârciumi cu vopsite vinuri roși,
 Consumi fripturi de stîrv ne'nbălsămat
 Și ciorbe 'n care muște vii se zbat....
 Da'n schimb, ce bine se petrece 'n Moși!

Sf. Petre în dilemă

Sus, în parcul Paradis,
 Sfîntul Petre bea o halbă,
 Cînd i se aduse-o jalbă.
 Iată ce în ea sta scris:

— „Sfînte Petre, eu sînt un
 „Antreprenor de grădină.
 „Dacă plouă, e ruină;
 „Cînd nu plouă, teatru-i tun.“

Sfîntul sorbea un mișmaș
 După ce halba băuse,
 Cînd factorul îi aduse
 Jalba unui arendaș.

— „Sfînte Petre, te implor,
 „Seceta mă prăpădește,
 „Norilor deci poruncește
 „Să stropeasc 'al meu ogor!“

Sus, în parcul Paradis,
 Sfîntul Petre, tot la masă,
 Tîmplele 'ntre palme 'și lasă,
 Gînditor și nedecis.

— „Ce să fac? Zău, ce să fac?
 „Lumea asta e nebună,
 „Rea e ploaia, ori e bună?....
 „Chelner, dă-mi un coniac!....“

CALEIDOSCOP

Sonete Indignate.

Proprietarului meu,

distins genealogist

23 April (Sf. Gheorghe)

M'am săturat de zarvă și bucluc,
M'am săturat să dau din puț în lac —
Ca Diogene, marele sărac,
Vreau să trăesc o viață de bursuc.

Apartamentul meu e un copac —
De cînd doream eu mobilă de nuc!
Drept ceas deșteptător îmi cînt'un cuc,
Iar patul meu e un splendid hamac!

Sînt fericit și nici o grijă n'am...
Dac'aș fi fost și eu un cap mai logic,
De mult din Capitală mă mutam...

Adio dar, proprietar infam!
Și du-te de te spînzură de un ram!
Al arborelui tău genealogic!

Contrast.

25 April.

Asemeni unui japonez lampion
Lucește luna pe un ram de tei —
La masă șade-un editor cu trei
Mari scriitori, și beau vin cu sifon.

E'n vervă azi simpaticul patron
Și-aprobă cele mai sanchii idei —
Entusiast pledează pentru ei
Privighetoarea 'ntr'un ascuns amvon.

Natura 'ntreagă 'n contra lui conspiră...
A doua zi, cînd însă-i înmînez
Ceremonios volumul meu cel nou,

Se uită lung la mine și se miră:
E altul editorul la birou —
S'a stins acum lampionul japonez!

Vis atavie.

30 April.

Visam că umblu prin păduri virgine,
Că mă hrănesc — nu cu iluzii vane —
Ci substanțial, cu *beafsteak*-uri umane
Și mă simțeam așa nespus de bine.

Nu mai scriam nici versuri, nici romane...
Sub baobabi dormeam... O, nopți divine!
Trăia în vis exoticul din mine
În mijlocul naturii suverane.

Ca un goril eram agil și tare,
Aveam stomac să 'nghit o antilopă
Și o dantură ca un mastodont...

Nu mă spălam pe dinți cu kalodont...
Cum nu te-aș renega cu indignare
Cînd mi-amintesc, stupidă Europă!

Bețivul solitar.

1 Mai.

Lipsit de viața binefăcătoare
A aerului sănătos de țară,
Visînd într'o tavernă solitară
Eu stau cu lăutarul și beau soare!

Căci orice bob de strugur e-o 'nchisoare,
În care fierbe chestia agrară,
Și'n orice sticlă arșița solară
A 'nchis puteri în veci renăscătoare.

Eu desrobesc un șir de raze moarte...
Așa sînt eu! sus ridicăți dar teascu!
Lăsați-mă stăpîn pe tot fantascu!...

Stimez capacitățile deșarte...
Cioroiule mai cîntă'mi un adagiu!
Așa... și după mine — naufragiu!

Premiul meu.

4 Mai.

Azi la Băneasa-i mare *handicap*
Și ori și cine-ai fi, de nu ești cal
Sau un jocheu, ori cel puțin muscal,
Ori o țesală, sau măcar valtrap,

Nu ești nimic... Dă *starterul* semnal...
 Pornesc celebritățile în trap
 Și *Straja* a bătut pe *Flirt* c'un cap
 În veritabil intelectual.

E-o zarvă și-o 'mbulzeală la tribune
 Și prosperează *turful* de minune :
 Au trecere mișoagele de azi...

De-aceia m'am decis și eu, A. Mirea,
 Să pun un premiu spre 'mbunătățirea
 Degeneratei rase-a lui Pegaz !

Portret.

5 Mai.

Un speculant de speța cea mai pură,
 Un purăț deci. Un antic anticar
 Evoluat cu vremea în librar —
 Căci toate-evoluiază în natură.

Din toată casa lui de editură
 El este cel mai cinic exemplar —
 Ca mine o să-l vezi milionar,
 Nefericita mea literatură !

Cincizeci de lei oferă pe-un volum,
 Făr' a-l celi, căci— crudă ironie ! —
 El nici măcar nu știe să citească.

Așa e tipul meu.—Feriți, de-acum !
 Eu mi-am făcut o sfântă datorie :
 Am smuls de pe-un obraz încă o mască !

Excelstor!

6 Mai.

Cunosc atîți netrebnici care zic :
 „Să nu pui preț pe anii care zboară !“
 Ei nu pricep că viața-i o comoară
 Și nu prevăd în moarte-un inamic.

Lor li se pare natural să moară,
 Că după moarte nu mai e nimic :
 Nu știu că firea e un alambic,
 În care tot renaște-a doua oară.

Sub care formă viața-o să te cheme
 Ca s'o trăești din nou în altă vreme,
 Tu nici nu poți măcar să bănuiești...

De-aceia mergi și luptă înainte,
 Ca *dincolo*, de-ți vei aduce-aminte
 De viața ta de-acum să nu roșești.

Nostalgie.

8 Mai.

Ah, suflet vagabond de Robinson,
 De zece luni ești rob al Capitalii !
 Te-am îmbrăcat în fracul de salon,
 Ți-am arătat și flirtul mahalalii,

Te-am dus prin fel de fel de saturnalii,
 Prin locurile zise de *bon-ton*,
 În *kake-walk*, *matchich-uri* și *boston* —
 Dar mi-e rușine să mai dau detalii...

Ce mai voești ?... Eu ți-am făcut de toate,
 Ți-am dat ce-ai vrut: distracții de tot felu —
 Ai să-mi pretinzi acu ce nu se poate...

Devii bucolic ?... Inșă n'am ce-ți face
 Că fonduri n'am. — Vreau liniște și pace.
 — Ei lasă, că te-oiu duce și la Belu !

Preparative.

9 Mai.

E ajunul zilei celei mai mărețe
 Și de pe-acum bătrîna Capitală
 Se piaptănă cu grijă și se spală
 Ca prinsă de-un acces de tinerețe.

Ghirlânzi de flori și-atîrnă pe ostrețe
 Și tot cercîndu-și rochia-i de gală
 Ca o cochetă 'n marea zăpușală
 Iși face vînt cu mii de stegulețe.

Apoi se dă petrecerilor pradă...
 Iluminații, muzice sonore,
 Și toate celelalte ca 'n tot anul...

Mariță, 'nchide geamul dinspre stradă
Că simt că mi se sfărâmă timpanul
Și 'ncep să am vedenii tricolore...

Defilare

10 Mai.

Imi fac revista mea, de zece Mai.
Stau pe Pegaz și nu 'mi încap în piele,
Căci azi prin fața maiestății mele
Trec versuri după versuri în alai,

Dela Minerva, Socec, Alcalay
Sosesc troheii mei cu arme grele,
Iambi răsăriți din cește de cafele,
Dactili ușori în trap mărunț de cai.

Trec anapești, trec iambi, trec iar trohei,
Prezintă arma toți supt ochii mei,
Și iată iar dactilii cu duiumul...

Și iar trohei și iambi... Ho, mai sînteți?!
M'am plictisit de voi. Destul, băeți!
Cărați-vă și re 'ntegrați volumul!

A. Mirea

